

Na předměstí

Tam
kde nad mrtvými už dávno nikdo nepostojí
samojediná roste túje
Okolní továrny komíny svými
vydechují dýmy
a spolu s nimi
z náspů
z pod kol pravidelných expresů
usedá na ni prach
Někdy tam zabloudí vousatý chlapík
tuláckých očí jak nebe po dlouhém dešti
Snad je to básník
a túje mu šeptá rýmy